

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30.04.2019, sp. zn. 8 Tdo 444/2019, ECLI:CZ:NS:2019:8.TDO.444.2019.1

Číslo: 40/2019

Právní věta: Námitku podjatosti soudce uplatněnou v dovolání z kteréhokoliv dovolacího důvodu podle § 265b odst. 1 tr. ř. nelze shledat důvodnou, jestliže směřuje proti soudci, který rozhodoval v jiném trestním řízení, než z něhož vzešlo rozhodnutí napadené dovoláním.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 30.04.2019

Spisová značka: 8 Tdo 444/2019

Číslo rozhodnutí: 40

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Vyloučení soudce

Předpisy: § 265b odst. 1 písm. b) tr. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud odmítl dovolání obviněné A. P. proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 6. 12. 2018, sp. zn. 3 To 393/2018, který rozhodl jako soud odvolací v trestní věci vedené u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 88 T 80/2018.

I.

Dosavadní průběh řízení

1. Rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 15. 10. 2018, sp. zn. 88 T 80/2018, byla obviněná A. P. uznána vinnou přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. f) tr. zákoníku, jehož se dopustila tím, že

se nejméně v době od 29. 11. 2017 do 10. 1. 2018 v B. i jinde vyhýbala výkonu trestu odnětí svobody v trvání osmnácti měsíců z rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 28. 4. 2017, sp. zn. 4 T 37/2017, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 1. 8. 2017, sp. zn. 4 To 181/2017, které nabylo právní moci téhož dne, ačkoli dne 30. 8. 2017 převzala výzvu k nástupu trestu odnětí svobody nejpozději do 22. 9. 2017 do Vazební věznice a ústavu pro výkon zabezpečovací detence B.-B., poté ve dnech 18. 9. 2017 a 22. 9. 2017 podala žádosti o odklad, které však nebyly ze strany soudu akceptovány, dne 24. 10. 2017 jí byla doručena opětovná výzva k nástupu do výkonu trestu nejpozději do 10. 11. 2017, na což reagovala další žádostí o odklad výkonu trestu datovanou dne 8. 11. 2017, která byla dne 23. 11. 2017 Městským soudem v Brně pod sp. zn. 4 T 37/2017 opětovně

zamítnuta, což jí bylo doručeno písemně dne 29. 11. 2017 s poučením o následcích nenastoupení a výzvou k okamžitému nástupu do výkonu trestu, přesto do výkonu trestu nenastoupila a do věznice byla dodána Policií České republiky až dne 10. 1. 2018, a to na základě Příkazu k dodání do výkonu trestu odnětí svobody vydaného Městským soudem v Brně pod sp. zn. 4 T 37/2017 dne 11. 12. 2017.

2. Za tento přečin byla obviněná podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku odsouzena k trestu odnětí svobody v trvání dvanácti měsíců, pro jehož výkon byla podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazena do věznice s ostrahou.

3. Krajský soud v Brně jako soud odvolací usnesením ze dne 6. 12. 2018, sp. zn. 3 To 393/2018, odvolání obviněné podané proti uvedenému rozsudku soudu prvního stupně jako nedůvodné podle § 256 tr. ř. zamítl.

II.

Dovolání obviněné

4. Proti tomuto usnesení odvolacího soudu podala obviněná prostřednictvím obhájce z důvodů podle § 265b odst. 1 písm. g), l) tr. ř. dovolání, v němž soudům vytýkala, že neprojednaly její námitky o podjatosti, dále že skutek, jenž jí je kladen za vinu, byl nesprávně právně posouzen, a že trest, který jí byl uložen, je nevhodný.

5. K námitce podjatosti obviněná poukázala na náleze Ústavního soudu ze dne 18. 8. 2004, sp. zn. [I. ÚS 55/04](#), na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 14. 6. 2016, sp. zn. [3 Tdo 791/2016](#), a ze dne 17. 8. 2016, sp. zn. [3 Tdo 992/2016](#), aby zdůvodnila, proč ji má Nejvyšší soud projednat s odkazem na důvod podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. Konkrétně uvedla, že ji vznesla v žádosti o odklad výkonu trestu, kterou podala dne 4. 12. 2017 vůči soudci, jenž rozhodoval ve věci její předchozí žádosti o odklad výkonu trestu, ale soudy ji při rozhodování přehlížely. Pokud odvolací soud ve vztahu k námitce podjatosti uvedl, že ve věci vedené u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 4 T 37/2017 nebyla podána žádná samostatná námitka podjatosti soudce, s tímto argumentem se neztotožnila, a tvrdila, že tím, že se jí soudy nezabývaly, bylo zkráceno její právo na nestranného soudce. Protože není žádným právním předpisem stanoveno, jakým způsobem má být námitka podjatosti formulována, ani nejsou určeny její povinné náležitosti, měl se s podanou námitkou podjatosti soudce vypořádat (viz článek 36 odst. 1 Listiny a náleze Ústavního soudu ze dne 31. 8. 2004, sp. zn. [I. ÚS 371/04](#)).

III.

Přípustnost dovolání

6. Nejvyšší soud jako soud dovolací nejprve shledal, že dovolání obviněné je přípustné podle § 265a odst. 1, odst. 2 písm. h) tr. ř., bylo podáno osobou oprávněnou podle § 265d odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. ř., v zákonné lhůtě a na místě, kde lze toto podání učinit (§ 265e odst. 1, 2 tr. ř.).

7. Vzhledem k tomu, že napadená rozhodnutí a řízení jim předcházející mohou být podrobena přezkumu Nejvyšším soudem jen na podkladě dovolání relevantně opřené o některý ze zákonných dovolacích důvodů taxativně vypočtených v § 265b odst. 1, 2 tr. ř., bylo nutné zkoumat, zda dovolání obsahuje výhrady naplňující označené dovolací důvody podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř.

8. Dovolání podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. je možné podat, jestliže rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení skutku nebo jiném nesprávném hmotněprávním posouzení. Prostřednictvím tohoto dovolacího důvodu lze namítat zásadně vady právní povahy, tedy to, že

skutek, jak byl soudem zjištěn, byl nesprávně právně kvalifikován jako trestný čin, ačkoli o trestný čin nejde, nebo jde o jiný trestný čin, než kterým byl obviněný uznán vinným.

IV. Důvodnost dovolání

9. Nejvyšší soud se nejprve zbýval námitkou podjatosti, jež byla rovněž obsahem podaného dovolání obviněné. K této námitce podjatosti je třeba uvést, že ji směřovala proti jinému rozhodnutí a řízení, než v němž je nyní dovolání podáváno, neboť námitku nevznesla proti soudci, který vydal usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 6. 12. 2018, sp. zn. 3 To 393/2018, jenž rozhodoval o jejím odvolání v trestní věci vedené u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 88 T 80/2018, ale proti soudci ve věci Městského soudu v Brně sp. zn. 4 T 37/2017, v níž jí byl uložen trest odnětí svobody, jež odmítala dobrovolně nastoupit.

10. Z uvedeného je zjevné, že obviněná vznáší tuto námitku zcela mimo dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. g), tr. ř., protože pro skutečnost, kterou vytýká, slouží zásadně jiný samostatný důvod dovolání podle § 265b odst. 1 písm. b) tr. ř., jenž neuvedla, avšak podle něho lze dovolání podat, jestliže ve věci rozhodl vyloučený orgán; tento důvod nelze použít, jestliže tato okolnost byla tomu, kdo podává dovolání, již v původním řízení známa a nebyla jím před rozhodnutím orgánu druhého stupně namítnuta. Potřeba je však zdůraznit, že ve věci rozhodl vyloučený orgán tehdy, jestliže rozhodnutí napadené dovoláním učinil soudce, který byl ve věci vyloučen. Musí jít o orgán, který je nejen vyloučen, ale který ve věci samé rozhodl, tj. že vydal rozhodnutí, jímž je napadáno dovolání opřené o důvod podle § 265b odst. 1 písm. b) tr. ř.

11. Tak tomu v projednávané věci není, byť jde o přečin maření výroku úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. f) tr. zákoníku, protože věcí samou, ve které bylo nyní podáno dovolání ve smyslu § 265a odst. 1 tr. ř., je rozhodnutí soudů o nenastoupení pravomocně uloženého trestu, nikoliv ta věc, z níž nenastoupený trest vzešel. Tato jiná trestní věc slouží toliko jako skutkový podklad, který vyplývá z obsahu vykonávacího řízení v již pravomocně skončené věci, v níž, pokud bylo dovolání podáno, bylo o něm již dříve rozhodnuto (zde šlo o usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17. 1. 2018, sp. zn. [8 Tdo 1606/2017](#)). Proto námitka podjatosti soudce rozhodujícího v uvedeném vykonávacím řízení je nepřipustná a nemůže být vůbec jakýmkoliv důvodem pro podání dovolání proti rozhodnutí ve věci, v níž bylo rozhodnuto o vině přečinem podle § 337 odst. 1 písm. f) tr. zákoníku.

12. Orgán, který byl podle obviněné vyloučen, tak byl soudce v jiné trestní věci, než proti níž dovolání směřuje, protože tím měl být soudce, jenž rozhodoval o její žádosti o odklad výkonu trestu odnětí svobody ve věci Městského soudu v Brně vedené pod sp. zn. 4 T 37/2017. V ní ale obviněná dovolání nepodává, protože to směřuje proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 6. 12. 2018, sp. zn. 3 To 393/2018, ve věci Městského soudu v Brně sp. zn. 88 T 80/2018. Z tohoto důvodu jde o námitku, která se zcela míjí s podmínkami, za nichž lze dovolání v této konkrétní věci podat [srov. § 265a odst. 2, 1 tr. ř.]. Je proto zcela bezpředmětné, že obviněná uvedenou námitku podává mimo označený důvod, protože taková námitka není vůbec přípustná.

13. Poté se Nejvyšší soud vypořádal ostatními dovolacími námitkami obviněné a z důvodů v rozhodnutí podrobně rozvedených dovolání obviněné jako zjevně neopodstatněné podle § 265i odst. 1 písm. e) tr. ř. odmítl.